

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznikov, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 158.

V Ljubljani, v petek 13. julija 1894.

Letnik XXII.

Katoliški shod v Brnu.

V spomenski encikliki do avstrijskih škofov z dne 3. marca leta 1891 opisuje sveti oče Leon XIII. ljuti boj sovražnikov zoper cerkev in krščanski red, v kateri pravi, da „se je daleč in široko vnel ljut boj in dasi se bije ta boj z različnimi naskoki in orožjem, vendar ima jeden in isti bojni načrt: iztrebiti namreč iz rodbin, šol, postavodajstva, iz družbenih naredb vsako versko sled, cerkev oropati nje imenja, odličnega vpliva, in ta boj dalje ostruplja vse rodbinsko in občansko življenje.“

Dalje pa priporoča sveti oče krščanskemu ljudstvu, naj po vzgledu svojih škofov prirejajo take shode med narodi in po deželah, „kajti — pravi izrecno — ako se na vseh krajih zbirajo hudobni ljudje, močni gledé odločnosti in števila, in složno postopajo, da bi katoličanom vzeli največji izmed vseh, dar vere in vse druge važne pridobitve: dostojno je izvestno in treba, da katoličani, vedeni od svojih škofov, zbirajo vse svoje napore in moči k odporu, in če bodo ti shodi obiskovani mnogobrojno, gotovo bode moči braniti in zagovarjati svobodnejše in veljavnejše vero svojo in odbijati sovražne napade.“

V duhu tega poziva vršili so se in se še vrše shodi po vsem katoliškem svetu, in tudi pri nas v Avstriji vršili so se shodi katolikov nemškega jezika dvakrat na Dunaju in tretjič v Lincu. Poljaki so imeli vlani v kraljevskem stolnem mestu v Krakovu, letos pa od 3. do 5. junija v staroslavnem Poznaju svoj shod, a mi Slovenci pred dvema letoma v beli Ljubljani prvi slovenski katoliški shod, Ogrji pa nedavno v Budimpešti.

Vtisi teh shodov so povsodi očividni. Čvrstijo in krepijo krščansko in pravno zavednost, seznanjajo širje občinstvo z blagodejnimi načeli in nameni cerkve naše, zlasti gledé na pravice in skupne potrebe naše in s tem se tudi zlo miselnih predsodki proti cerkvi in nje naporom pojasnjujejo, nevedni neprijatelji pa poučujejo.

Tako n. pr. je veseli obrat javnega mnenja v dunajskem občinstvu, kjer se krščanski duh vedno živahneje in bujneje probuja nasproti bivši verski mlačnosti, vzgajani po lažnjivem liberalizmu, po vsi pravici sad ondu prirejenih katoliških shodov.

A tudi naši bratje Čehi, uvidevši koristi katoliških shodov, nameravajo letos prirediti prvi shod katolikov čeških v Brnu. V dotičnem pozivu na ta shod apelujejo na katoliško čuvstvo rojakov svojih nastopno:

„Imamo li katoliki češkega jezika sami ostati nemi in nedelavni? Nimamo li sličnih, da mnogo važnejših povodov, želeli sebi jednacega osveženja in okrepljenja, verskega in npravnega duha v našem narodu proti prekucijskim življenjem, ki vedno silneje rijejo na dan pri nas in med ubogim narodom našim trgajo vse zveze složnosti in skupnosti in ga tirajo v pogubo? ...

„Kdo bi hotel zanikati, da ni pri nas skrajne potrebe v tem oziru, in radi tega hočemo še letos sklicati prvi shod katolikov češkega jezika v Brnu. Pripravljalna dela so većinoma završena ali pa so v polnem toku, in s pomočjo božjo se nadajamo, da se nam vrlo posreči to naše važno podjetje. Vsa dela izvršujemo s privoljenjem prevzvišenih škofov naših v navdušenem soglasju veleč. duhovništva in v sporazumljenju z našim katoliškim ljudstvom, ki čisla zaklad vere in svojega veroizpovedanja kot najdragoceneje dedščine pradedov svojih, katero so prvi vsprejeli pri nas na Moravskem iz rok sv. Cirila in Metoda in jo nam hvaležnim potomcem ohranili neporušeno vzlic vsem nevihtam in zmešnjavam, ki so razsajale po domovini naši in jo gonobile.

„Ljud naš je neomajano uverjen, da je ta vera, kakor za dobe Rostislavove in Svetopolkove, narod naš ohranila in marsikako drugo nesrečo odvrnila od narodnosti naše, in je torej za vse bodoče čase jedino sredstvo, ki nam zagotavlja pravno moč, narodnost našo varovati vsake pogibelji. Dolžnost Morave pa je, da v neporušeno ohranjenje dedščine

Cirilo-Metodejske sebi in narodu v prosep tvega vso svojo moč.

„Katoliški shod se ne bode baval s čisto političnimi vprašanji, v katerih se potezamo za popolno svobodo svojih in drugih nazorov, dokler niso nasprotni temeljnim verskim načelom. Katoliški shod se bode pečal povsem z resnim pozitivnim in praktičnim delovanjem, katero bi koristilo ljubemu narodu našemu v prosep v njega npravnih in gmočnih potrebah. Shodu je namen, postaviti načela, na katerih bi mogli skupno in složno delovati vsi sinovi domovine, ki imajo dobro voljo. In necessities unitas, in dubius libertas, in omnibus charitas — v nujnih stvareh jedinstvo, v spornih svoboda, v vsem ljubezen — to bodi gäslo temu shodu“. Tako češki poziv na prvi katoliški shod. Shodu samemu želimo obilno blagoslova božjega tembolj, ker se je pripravljalnemu odboru boriti z mnogimi ovirami in to vzlasti od strani mlado- in staročeških rojakov!

Ker je cerkev založena za narode in njih pravo in vsestransko blaginjo, je torej nje delovanje in vsega krščanskega reda poslednji cilj. Tudi naš narod slovenski zajemaj iz neizprljivih zakladov osvedočene in modre učiteljice in voditeljice narodov pravo poučenje in navodilo v teh težkih časih, ko se mu toli krivih prorokov ponuja za vodnike in svetovalce.

In tako bodi i našem drugemu slovenskemu katoliškemu shodu — dal Bog, v kratki dobi — javna izjava: Jediní učitelj naš je Kristus, ki je pot, resnica in življenje vsem narodom in ki je jedini smel izraziti te velike in pomenljive besede:

„Resnica vas bode osvobodila“ — in radi tega — osvobodí li vas Sin, bodete v istini svobodni!“

Prvemu češkemu katoliškemu shodu na Moravi pa želimo Slovenci najlepšega uspeha!

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. julija.

Volilna reforma. Potovanje vodij koalicije na razstavo v Levov je bilo baje večjega političnega

LISTEK

Duhoven in vojak.

Spisal M. Aigueperse.

(Dalje).

Družba se je zopet usedla, in hočeš nočeš, usedel se je tudi novi gost. Polkovnik mu je stregel pri mizi, kakor najskrbnejša mati, i glas je donel mehko kot bi bil materin, kadar mu je kaj govoril.

„V Pariz se peljete oče, tako stari in v takem hudourji?“ vpraša nemiren. „I vsaj veš, naša stara cerkev! Cerkvica se sicer še drži, a znotraj je, Bog pomagaj!“

Ni ga dneva, da ne bi padal smet na glave mojih faranov, lesene nakite so razjedli črvi, zato se rušijo; zvoniti k maši ne smemo več, ker se zvonik podira. Sramujem se, da ima Bog tako prebivališče. Od svojih faranov ne smem zahtevati ničesar, po vojski imajo komaj najpotrebnejše, da se preživljajo. Računal sem, koliko bi bilo potreb, in spoznal sem, da je ogromna svota. Stiri tisoč frankov! Toliko denarja! Celi mesec več ne spim. Ze nekočkrat sem pisal v Pariz, a nisem dobil odgovora, in vendar bi

imel rad za velikonočne praznike vsaj najnujnejše ... Dejal sem tedaj sam pri sebi: Glej, gospoda v Parizu je gluha, toraj, stopim k njej in govoril bodem od blizu, prav glasno, dokler me ne usliši.

Škof mi je dovolil. Grem včasih peš, včasih jaham in nekoliko po železnici; po železnici seveda najmanj, kajti škoda se mi zdi vsakega beliča, kojega izdam. Vidite tedaj, ljubi moji, da se mi mudi in da me ne smete zadrževati.“

Častniki se niso več smejali in marsikatero oko globoko ginjeno se je vprlo s začudenjem v duhovna, skritega junaka.

Zamišljen in bled je poslušal njegove besede polkovnik.

„Oče,“ odgovori ga, jutri morate ostati pri meni. Vi ste trudni, na pol mrtvi od lakote in mraza; ne bilo bi pametno podati se na daljno pot. Kakor so vam rekli tovariši, ste naš vjetnik; pa ne bojte se, dostavi prijaznim glasom, „potrudimo se, da vam bode vjetništvo prijetno.“

Te polkovnikove besede so sprejeli vsi z radostnimi kljci, kozarci so veselo zapeli in kosilo se je zaključilo z napitnicami na domovino, armado, polkovnika in župnika, kojega je vse tako zmedlo in

gauilo, da se ni vedel zahvaliti bodrim vojakom, ki so ga toliko častili.

Bil je zares utrujen ubogi starček ... Polkovnik se pa ni mogel še ločiti od svojih prijateljev. Stopili so v razsvetljeno dvorano. Tu je bilo toplo. Stale so tukaj igralne mize. Koliko zapravi na njih mnogi igralec po nepotrebnem!

V trenutku je pregledal polkovnik zelene prtove, karte in kocke, in nova misel mu je šinila v glavo.

„Moj oče“, pravi podpiraje z ramo starega duhovnika, kateremu je drsilo po gladkih tleh, „usedite se v ta-le naslanjač in spite, kakor vam je drago. Jaz pa med tem predlagam gospodom, da se odmikajo nocoj od igralnih miz in poslušajo dogodbo, s katero hočem nadomestiti zgodbo, ki jo je obljubil pripovedovati kapetan V... pri kosilu.“

Burno odobrovanje se je oglasilo iz ust vseh. „Proč z igro! že poslušamo, polkovnik.“

Polkovnik je posadil župnika v naslonjač, in se potem vrnil med častnike. Vsi so ga tesno obkolili ter pazljivo poslušali, ko je začel pripovedovati:

„Je že stiri in petdeset let od tega. Proti majhnemu selu v lorrainskem kraju se je blizala počasi

pomena. Med drugimi so se baje gospodje sporazumeli o volilni reformi. Grof Hohenwart umakne svoj predlog in vsi koaliranci bodo potem glasovali za vladni načrt novega volilnega zakona. Ves sedanji volilni red ostane v veljavi, samo osnuje se nova kurija za tovarniške delavce. Ta volilna reforma bode pa še počivala par let, rešiti jo mislijo baš pred razpustom državnega zbora. Poljaki so želeli, da bi se stvar odložila še za drugo volilno dobo, ali v to ni vlada mogla privoliti, ker je nasproti višjim krogom vezana izvesti volilno reformo še v tem zasedanju. Za Slovence in konservativce taka volilna reforma ne bode ugodna, ker nova volilna skupina bode socialistična, to je nasprotna veri in narodnosti. Toda kaj se hoče, boljšega volilnega reda od sedanje državnozbornske večine ni pričakovati.

Heilsberg. Včeraj smo poročali, da je umrl dr. Heilsberg. Pokojnik je bil jeden glavnih vodij združene levice. Rojen je bil leta 1854 na Dunaju in se je na dunajskem vseučilišču učil prava in zdravilstva ter si pridobil doktorstvo obeh teh dveh znanostij. Leta 1870 je bil voljen v štajarski deželni zbor in po vpeljavi direktnih volitev v mestnem volilnem okraju Ljubno-Bruck v državni zbor. Večkrat se je očitno pokazal nasprotnik Slovencev. Bil je v načelstvu nemškega kluba, potem pa v načelstvu novoosnovane združene levice.

Kossuth II. pride v kratkem na Ogersko. Prepotovati misli vso deželo in naseliti se na Ogerskem. Baviti se misli tudi s politiko. Najbrž si bode v kratkem pridobil tudi ogersko državljanstvo, da bode potem kandidoval za zbornico poslancev.

Bolgarija. Precejšnji izgedi so bili v Sredu po občinskih volitvah. Vladni privrženci so razgrajali tudi pred hišo majorja Petrova, ker je bil poprej v Stambolova ministerstvu. Petrov se je zaradi tega pritožil pri knezu in naznanil, da bode on in njegovi ljudje drugikrat rabili orožje. Jeden kamen, ki je priletel skozi okno, je zdrobil kip kneza Ferdinanda v sobi. V bolgarskih vladnih krogih taki dogodki ne vzbujajo baš veselih čustev. Res je vlada demonstrante sama najela, ali vprašanje je, koliko časa jih bode mogla brzdati.

Rusija in Bolgarija. Dopisnik „Novega Vremena“, ki sedaj potuje po Bolgariji, iščeč ruske prijatelje po Bolgariji, nima sreče. V svojem poslednjem pismu se pritožuje proti sedanjim ministrom, da so trdi avstrofilci, od katerih nima Rusija ničesa pričakovati. Govorice, da se hoče Stojilov približati Rusiji niso osnovane, kajti nova vlada ne skriva svojega prijateljstva do Avstrije. Politični zločinci se ne bodo pomilostili, ker vlada ne mara, da bi se Cankov in njegovi drugovi povrnili v Bolgarijo. Ministerski predsednik je naravnost povedal nekemu plovdivskemu odposlancu prosečemu splošnega pomilostjenja za politične zločince, da vlada ne želi, da bi se povrnili prijatelji Rusije, ker bi rovali proti knezu. Bolgari se morajo zbrati okrog prestola. — Mi smo takoj po odstopu Stambolova pisali v tem zmislu in sedaj se kaže, da smo prav imeli. V Bolgariji ni nobenih prijateljev Rusije, izimši morda kacega podkupljenca. Dolgo pa ne bode, da bodo ruski listi ravno tako grdo pisali o sedanjih ministrih in njih nasilstvih, kakor o Stambolovem. Spominjamo se

še predobro, kaj so že o svojem času pisali o Načeviču.

Srbske stranke. Liberalci so jako nasprotni sedanji vladi, ker jih ne podpira, kakor so želeli. Mislili so, da je kralj napravil pravrat le zaradi njih, sedaj pa vidijo, da so se motili. Boje se, da jih naprednjaki povsod izpodrinejo. Iz jeze so liberalci začeli se pogajati s svojimi dosedanjimi največjimi nasprotniki radikalci, da bi drug drugega podpirali pri volitvah. Če bode to imelo kaj vspeha, ne vemo. Radikalci se še niso odločili, da bi se udeležili volitev in so liberalci, ko so bili na krmilu tudi pregrdo ž njimi ravnali, da bi sedaj se hoteli z njimi združiti.

Srbski kralj v Carigradu. Ko je srbski kralj prišel v Carigrad, se mu je takoj naznanilo, da naj sultanu ne izraža srbskih želja gledé Makedonije. Kralj je to tudi opustil in v Makedoniji ostane vse pri starem. Turška vlada sploh noče Srbom v škodo Bolgarom dovoliti nikakih pravic. V Carigradu želé dobrih odnosov z Bolgarijo. Potovanje kraljevo torej ni doseglo zaželenega vspeha in prineslo kralju popularnosti, kakršne je pričakoval.

Srbija in Grško. Mej Grki in Srbi je zadnji čas precejšnje prijateljstvo, vse to pa le iz sovraštva do Bolgarov. Oboji bi radi uničili bolgarstvo v Makedoniji. Te dni je grški kralj odlikoval srbskega ministerskega predsednika z velikim križem Odrešenikovega reda.

Bennigsen, vodja nemških narodnih liberalcev, je te dni slavil svojo sedemdesetletnico. Pri tej priliki liberalni listi tožijo, kako se v Nemčiji prezirajo liberalni vodje, kako jih je zlasti odrival Bismarck. V Angliji bil bi Bennigsen gotovo večkrat ministerski predsednik, v Nemčiji je pa na stare dni postal jedva nadpredsednik neke pokrajine. Bismarck bi ga bil sicer jedenkrat poklical v ministerstvo, pa je za to toliko od narodnih liberalcev zahteval, da mu želje niso mogli izpolniti.

Italijanski vojni minister Mocenni bajé misli v kratkem dati ostavko. Povod ostavki bodo zopet finančna nasprotja. Finančni minister bi rad, da bi se pri vojni kaj prištedilo, vojni minister pa v to ne mara privoliti. Komisija generalov, ki je proučevala, kje bi se dalo kaj pri vojaštvu prištediti, se je izrekla, da se kaj izdatnega prištediti ne da. Kaj drugega pač tudi ni nikdo od take komisije pričakoval.

Razgled po slovanskem svetu.

Ruske narodne čitalnice.

Malo držav je na svetu, da bi bilo kako različeje v omiki mej višjimi in nižjimi stanovi, kakor je baš Rusija. Tajiti se ne da, da ima Rusija učenih mož v vseh strokah, katerih učena dela se prevajajo na druge evropske jezike. Ruska znanstvena literatura je jako bogata, če tudi so znanstvene knjige v Rusiji navadno jako drage, mnogo dražje nego v Nemčiji, ker so namenjene za manjši kroge. Tudi za premožnejše srednje stanove je v Rusiji skrbjeno z berilom. Vendar je rusko slovstvo že tako urejeno, da je res le za premožnejše. Le pogledimo ruske časnike. Tukaj ne govorim o političnih listih, temveč lo o znanstvenih in zabavnih. Vsi ti listi so navadno jako obsežni in tudi jako dragi. Takih mesečnikov,

kakor jih ima Rusija nemajo niti Francozi. Več jih izhaja v knjigah po 20 do 30 pol. Seveda je tak list predrag za navadnega človeka, in se torej mej narodom razširiti ne more. Nekoliko bolje je s tedniki, ki so pa tudi razmeroma dragi.

Nadalje je v Rusiji polno skupnih izdaj raznih pisateljev, ki so navadno le vkupe prodajajo. Tako je treba precej šteti, kdor je hoče napraviti. Taka dela torej ne pridejo daleč mej občinstvo.

Poslednja leta izdaja neka knjigarna v Peterburgu podobno biblioteko, kakor je Krajčeva „Narodna Biblioteka“ z naslovom „Deševaja Biblioteka“, in tudi „Društvo za občno korist“ izdaje cene knjige. Tako je omogočeno nekatere spise ceneje dobiti. Pri slabo vrejenem ruskem knjigotrštvu je pa za prebivalce daleč od mest le težavno dobiti kako knjigo. Po sejnih se semtertja prodajajo knjige manjše vrednosti. Največ ljudij v Rusiji vsled neugodnih razmer ničesa ne čita in to ovira vsak napredek.

Poslednji čas se posebno po časopisih razpravlja važno vprašanje, da bi se po deželi ustanovile narodne čitalnice. V nekaterih krajih so jih že osnovali za narodno omiko vneti možje. Pri tem pa moramo omeniti, da so te ruske čitalnice pa vse drugačne od naših. Tu ne prirejajo nobenih veselice, temveč njih namen je jedino narodu pred vsem skrbeti za koristno čitanje. Samo z osnovo tacihi zavodov je v Rusiji težava. Treba je dovoljenje od izpravnika, gubernatorja in arhiereja, toraj dovoljenja državne in cerkvene oblasti. Tako dovoljenje v Rusiji ni lahko dobiti, treba je veliko potov k temu ali onemu dostojanstveniku, da se stvar reši. Če se osebe, ki društvo snujejo količkaj v političnem oziru sumljive, pa se društvo ne dovoli. Tak uzrok se v Rusiji, kjer je v upravi veliko samovolje, kaj lahko najde. Zadosti je, če kedo ni priljubljen pri gubernatorju ali izpravniku.

Kaj bi pač rekli naši rusoljubi, ko bi dovoljenje kacega društva bilo zavisno od dekana ali kacega drugega cerkvenega dostojanstvenika, kakor je v Rusiji od arhiereja.

Velika težava je tudi to, da ni v tem oziru za vso Rusijo kacihi splošnih zakonov, v vsakem kraju oblastva drugače postopajo. Sploh v Rusiji v administraciji ni jednosti, marsikaj je odvisno od navade v tistem kraju.

Časopisi zahtevajo, da se bi kako olajšala osnova tacihi društev. Celo „Grazhdaninu“, kateremu se ne more očitati, da bi se preveč navduševal za svobodo, se zdi da je treba vendar le preveč sitnostij in formalnostij. V največ krajih možje, ko so se stvari lotili, jo zopet puste, predno se društvo osnuje, ker se naveličajo potov in sitnostij.

Ko je društvo osnovano, še težave niso premagane. Sedaj je pa treba kupovati knjige. Sedaj se pa pokaže, da se za različenost berila dosti skrbeti ne more. V Rusiji se ne sme vsaka knjiga kupiti za narodno čitalnico, naj jo je tudi odobrila cenzura. Za čitalnice dovoljene so le knjige in časopisi, katere učno ministerstvo v ta namen posebej odobri. Da se za politične liste tako odobrenje, ne dobi, še praviti ni treba. Do sedaj se je še jako malo knjig odobrilo v ta namen. To pa ne zaradi tega, da bi morda primernih knjig manjkalo, temveč gospodje v učnem ministerstvu se ne potrudijo, da bi knjige prečitali. Celo neko zemstvo (deželni zbor) se je že obrnilo do vlade v Peterburgu, da bi odobrila več knjig v ta namen, ali dosedaj je bil trud vendar brez vspeha.

Mi ne obsojamo naravnost, da se strogo pazi, kaki ljudje snujejo kako društvo in take knjige se dopuščajo za ljudske knjižnice, ter je res treba gledati, da se prosto ljudstvo ne pohušuje po slabih knjigah, ker zna slabo manj ločiti od dobrega nego omikanci, ali vsekako se pa nam zdi, da se v Rusiji v tem oziru prestrogi, ker s preveliko strogostjo naposled škodujejo dobri stvari sami.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 13. julija.

(Prevzvišeni knezoškof ljubljanski) pripeljali so se sinoči zdravi od svojega birmskega potovanja iz Boštanja v Ljubljano.

(Cesarski namestnik baron Puthon v katoliškem delavskem društvu.) V Lincu se je v zadnjem času osnovalo katoliško delavsko društvo, katero je praznovalo dne 1. julija svoj osnovni shod. Ob tej priliki poslal je cesarski namestnik baron Puthon društvu lepo pismo, v katerem pravi: Katoliško gi-

mlada žena nesoča na rokah komaj dveletnega otroka...

„Nikar ne pripoveduj tega, molči!“ zakliče v tem starček v naslonjaču prizadevajoč si vstati!

„Oče, vi morate spati, tako se glasi za vas ukaz“, odgovori polkovnik in skuša starčka potolažiti. „Spite, danes sem jaz gospod!“

„Ne pripoveduj jim tega, ne“, šepeta še stari glas, ali polkovnik nadaljuje:

„Žena je bila mlada in na obrazu so se poznali sledovi lepote; toda bolezen, beda in žalost so nagubancile lici, potlačile globoko oči, prebarvale pol v žolto in pridejale ustom izraz grenkosti.“

Lepa in bogata se je omožila proti volji starišev z možem, katerega je ljubila. A ta je bil malopridnež, v nekoliko mesecih po poroki je zapravljal doto in v hišo se je priselila reva. Žena je zbolela; mož bi bil lahko delal, pa ni hotel, ampak je raje zapustil ženo. V solzah in zapuščenosti je bil otrok rojen. Dve leti je vedno upala mlada mati, da se bode omehčilo srce starišev. Toda stariši se niso dali prepričati, sila se je za stalno pri njej naselila.

Nekega dne je zapustila reva, na pol blazna, svoje skromno prebivališče, ker ga ni mogla plačati

ter podala z otrokom na žalostno pot od vasi do vasi iskajoč usmiljenja. V selu, o katerem sem govoril v začetku, so jo zapustile moči popolnoma. Zgrudila se je pri cerkvenem zidu, ni se mogla več privleči h kaki hiši, kjer bi prosila za prenočišče, ako prav je bilo že pozno zvečer. Nekaj seljank, ki so šle mimo, jo je pomilovalno pogledalo, nekatere so ji vrgle tudi majhen denar, pa nobena se ni domislila, ponuditi ji podstrešje. Žena ni pogledala denarja; pritislila je otroka bolj na prsi, čutila je, da se bliža smrt in pozdravljala jo je smejlajoč se. Misli ni nič: ne na Boga, ki ji je morda že odpustil, ne na ljubezen, ki jo je izdala, ne na sorodnike, ki so se ji odpovedali in na njo pozabili... Videla je počitek le v smrti za se in za malo, jokajoče se bitje v naročju. Zaprla je oči, onesvestila se je. V tem stanju se čuje prijazen, skoraj očetovsko doneči glas.

„Tukaj ne morete ostati, ljubo dete, pojdite z menoj. Malo juhe vas pokrepča, in jaz vam preskrbim prenočišče.“

Žena ni odgovorila.

„Ste zelo slabi, vidim, pa le poskusite vstati,“ reče zopet mehko, „vaš otrok je lačen in ga zebe, vsaj ni mogoče slišati njegovega joka, ne da bi se ga ne usmilil.“

(Dalje sledi.)

hanje, med delavci dokazuje, kako globoke korenine ima krščansko prepričanje med delavci. Možem pa, ki so člani katoliških delavskih društev in ki brez strahu očitno spoznavajo svoja načela gre posebna in vzlasti času primerna zasluga, da s svojim lepim vzgledom rešijo propada mnogo družin. Cesarski namestnik sklepa svoje pismo z željo, naj se pod zastavo, katero razvijajo ta društva, zbero vsi dobro misleči delavci. — Ta izjava cesarskega namestnika gornjeavstrijskega nas veseli, ker vidimo iz nje, da se tudi vlada vedno bolj prepričuje, po katerem potu je mogoče ohraniti delavske stanove zveste Bogu in cesarju in po katerem potu jim je mogoče zagotoviti boljšega gmotnega stanja. — Ta izjava nas tem bolj veseli, ker se tudi v Ljubljani snuje katoliško delavsko društvo, ki v kratkem prične svoje blagonsno delovanje.

(Naroden humbug.) Koroški „Mir“ piše. „Kakor povzamemo iz „Slov. Naroda“, oddala so se v poslednji seji društvenega odbora „Narodnega doma“ krovka in kleparska dela. Za krovka dela oglašili so se trije ponudniki, ravno tako tudi za kleparska dela. Kot najcenejima ponudnikoma izročil je odbor enoglasno krovka dela ljubljanski tvrdki H. Horn, kleparska dela pa tvrdki L. M. Ecker, ki je baje ponudila zdatno nižje cene, nego drugi konkurenti. Oba ta dva obrtnika sta tuja; prvi je Nemec, drugi Madžar in znan nemškutar, torej oba pristna nasprotnika slovenskih teženj. Po veroipovedanju sta oba protestanta; edini domačin in poštenjak, odločen slovenski rojak, g. Srečko Noll, propadel je brezpogojno. Tak je bil torej odgovor odbora na naš dopis iz Ljubljane, ki smo ga v predzadnji številki priobčili v dobri volji, da bo koristil občni stvari. Slovenski uzorni obrtnik-ponudnik je osramočen padel pri tem odlično narodnem podvzetju pod klop, kar pač dobro označuje žalostne ljubljanske razmere. To pa ne dela časti narodnemu društvu in ni na mestu nobeno opravičevanje. Takega postopanja nikdo ne more odobravati in čudimo se le, da „Slov. Narod“, ki navadno rad odločno postopa proti narodnim grešnikom, v tem slučaju nema besede graje, marveč to postopanje še nekako prikrito zagovarja in odobrava. Tužna nam majka!

(Iz Motnika), 10. julija. Drugi in tretji dan julija sta bila za nas dnova velikega veselja in posebne sreče. Imeli smo po sedmih letih zopet enkrat svojega milostljivega knezoškofa v naši župniji. Po apostolski šegi svojih prednikov delili so tukaj zakrament sv. birme 55 domačim birmancem in blizu tolikim iz sosednih župnij. Prizadevali smo si svojega višjega pastirja dostojno sprejeti in po moči storiti, da pokažemo preudano spoštovanje in ljubezen v zahvalo ljubeznjivega obiska. Lepo in veselo je, kadar se pastir in ovčice spoznavajo, umevajo in ljubijo. Prepričali smo se tega iz Njehovega prepričajnega obnašanja in pogovora med nami; se posebno drugi dan, ko so nam na srca pokladali preimenitne medsebojne družinske dolžnosti starišev in otrok, gospodarjev in poslov itd. Za vse nam podeljene nauke in milosti pošiljamo srčne in goreče želje k Bogu, da naj bi nam k sreči naše škofije mnogo let ohranil našega prevzvišenega knezoškofa. Hvaležni smo tudi vsem čast. gospodom duhovnikom, ki so od blizu in daleč prihiteli povzdigniti nam nepozabno redko slovesnost.

(Birna v braslovski dekaniji). Milost. knezoškof dr. Mihael Napotnik delili bodo za sveto birmo dne 14. julija pri sv. Andražu na Polzeli, 15. v Braslovšah, 16. pri svetem Martinu ob Paki, 17. v St. Pavlu pri Voljski, 18. na Vranskem in 19. v St. Juriji, pod Tabrom.

(Shod volilcev) skliče štajersko „Slovensko politično društvo“ 22. julija v trgu Šmariji ob 3. uri popoldne v Jagodičevi gostilni.

(Romarski vlak v Marjino - Celje) iz Ljubljane do Kapfenberga in Seewiesen bo vozil dne 10. avgusta. Voditelj romarjem bo profesor dr. Anton Medved.

(Toča) je pobila dne 8. t. m. v okolici nadgonski ter napravila mnogo škode na polju, vrtovih in vinogradih.

(Boj proti slovenski šoli v Gorici.) Iz Gorice se nam piše: Cenjeni čitatelji „Slovenca“ vedo, da je deželni šolski svet zapovedal zidati Slovincem šolo v Gorici. Pravična odredba je raztogotila laško pravicoljubje. „Corriere“ je jeze besnel. Ne zaman. Vspeh je imel sijajen. Mestni svet, ki vedno raja po taktu „Corriere“-a, je imel v torek sejo, v kateri je sklenil: vložiti nov tok proti odredbi deželnega šolskega sveta. Takoj

za tem prepravičnim in neristranskim ter domoljubnim sklepom dali so zastopniki Gorice — tudi 7000 Slovinci — svojemu navdušenju za slovensko šolo odduška v sklepu: otvoriti v mestni laški šoli sedmi razred. Ni li tako ravnanje mestnega staršinstva očito, tendenciozno izzivanje Slovinci v Gorici? Znanim prijateljem Slovinci v mestni hiši se ne čudimo. Čudom se pa čudimo konservativni „L'eco del Literale“, da nima v svojem poročilu o zadnji mestni seji ni jedne besede za prepravične, slovenske šolske tirjatve v Gorici. In tak list še Slovenci naročajo, podpirajo s svojim denarjem? Tak list ni vreden naše podpore. Kdor nima črnila za naše, v ustavi zajamčene, ter v naravnem pravu v temeljene zahteve, ne dobi ni trohice več od naše borne mize! Katoliško časopisje: „Prim. List“, „Slovenca“, „Domoljuba“ itd. pa bomo duševno in gmotno tembolj podpirali in z vsemi silami širili med katoliški slovenski, mili rod! Zgodi se!

(Utopljenec.) Danes dopoldne okrog 9. ure je g. Fr. Vrbič, usnar v Zg. Hrušici, našel v Ljubljani nad Fužinami, na skali nasproti Vrbičevemu mlinu mrtvo moško truplo v črni obleki z uro in srebrno verižico ter mošnjo-denarnico, v kateri so našli le nekaj soldov. Truplo je močno zgnito in je gotovo že več mesecev ležalo v vodi.

(Občinska volitev.) Za župana v Mengšu je zopet izvoljen g. Janez Levec, občinski svetovalci so gg. Mih. Stare, Fr. Pečnik in Jan. Vidali.

(C. kr. višja gimnazija goriška) je dne 12. jul. sklenila šolsko leto. Ob osmi uri je bila v cerkvi sv. Ignacija na Travniku slovesna zahvalna služba božja, na to so učenci dobili spričevala. Letno počilo, ki je letos zelo pomanjkljivo, ima na čelu spis: „De Anobii maioris latinitate part. I. scripsit dr. Joannes Scharnagl. Za obligatne predmete bilo je 22 učnih močij, poleg tudi še pomožni katehet. javnih učencev je bilo 393 in sicer po narodnosti 176 Slovinci, 161 Italijani in Furlani in 56 Nemci; po veroipovedanju: 367 katoliki, 7 protestanti in 19 židovi. Z odliko je zvršilo 44 učencev (22 Slovinci), s prvim redom 259, z drugim redom 56, s tretjim 27, skušnjo bo ponavljalo 7 učencev. V deškem semenišču bilo je letos 60 gojencev. Meji njimi 14 odličnjakov, dvojke nobene. Prihodnje šolsko leto se prične dne 18. septembra s slovesno sv. mašo.

(Dolenjeavstrijski katoliški shod) Od pripravljalega odbora za dolenjeavstrijski katoliški shod prejeli smo nastopno naznanilo: Veseli sporočamo katoličanom dolenjeavstrijskim, da se je v smislu okrožnic sv. Očeta glede snovanja katoliških shodov in v smislu sklepa katoliškega shoda v Lincu iz l. 1892 osnoval na Dunaju pripravljalni odbor, ki bo koncem meseca oktobra sklical na Dunaj katoliški shod za Dolenjo Avstrijo, katerega se bodo brez dvoma v obilnem številu udeležili tudi katoličani iz drugih avstrijskih kronovin.

(Izložba izdelkov.) Na II. mestni deški šoli na Cojzovi cesti bode dne 14., 15. in 16. julija izložba izdelkov izvršenih v šolskih delarnah za lepljenstvo in mizarstvo. Lepljenstvo je podučeval učitelj Leopold Armich, mizarstvo pa učitelj Jožef Cepuder. Slavno občinstvo se vabi, da si ogleda zanimive izdelke in sicer dopoldne od 8—12, popoldne pa od 2—6. ure.

(Vojniško streljanje) peh. polka kralj Belgijcev št. 27 na prostoru za vežbanje pri Depalji Vasi v kamn. okraji prične se dne 14. julija od 8. do 3. ure popoldne.

(Sklep šolskega leta.) Na mestnem slovenskem otroškem vrtcu bode sklep tekočega šolskega leta v ponedeljek dne 16. julija t. l. s sv. mašo v farni cerkvi sv. Petra ob 1/8. uri zjutraj.

(Razpisane učit. službe.) V šolskem okraju postojnskem so razpisane drugo oziroma tretje učit. mesto v Postojini, učiteljski mesti na jednorazrednicah v Studencu in v Podkraju. — Prošnje je vložiti do 2. avgusta okr. šolsk. svetu v Postojini.

(V kranjskih hranilnicah) je 29.004.943 gld. vloženi, t. j. 2.17 odst.; na Koroškem 25.574.317 gld., t. j. 1.91 odst.; v štirskih 132.898.914 gld., t. j. 9.87 odst.; na Primorskem 9.199.778 gld., t. j. 10.74 odstotkov.

(Filozof — samomorilec.) Nedavno se je nevarno z revolverjem obstrelil Melhijor Peccennini, profesor modroslovja na rimskem vseučilišču. Bil je duhoven — odpadnik, znan kot apostol ateizma in socializma. Vstrelil se je zaradi rane na vratu. Sedaj se v smrtnih težavah opravičuje, da je hotel

odstreliti le rano na vratu. Pisal je raznovrstne stvari, med drugim piše: „Sedmero zmot Leona XIII.“ socialni nacionalizem „Divinizem“, „Etimologični besednjak“ itd. V svoji oporoki prevdarja kot svojo poslednjo voljo neomajeno zaupanje v socializem, materijalizem in ateizem, želi da naj sežgo njegovo truplo, česar pepel naj počiva v grobu brez spomenskega kamna. Umreti hoče v imenu trojice socializma, materijalizma in ateizma. — Kakoršno življenje, taka smrt!

(C. kr. poštno-hranilnični urad) na Dunaji razposlal je okrožnico št. 7 z računom glede prometa za mesec junij. V tem času se je 912.655krat vložilo skupaj za 108.088.604 gld.; od tega pride na Štajersko 44.697krat za 4.032.411 gld.; Koroško 13.083krat za 1.214.261 gld.; Kranjsko 11.294krat za 970.183 gld.; Primorje 15.953krat za 1.995.386 gld.; Dalmacijo 5.454krat za 484.738 gld. Vrnilo se je 239.260krat v skupnem znesku za 107.886.762 gld., od tega na Štajerskem 7.098krat za 1.817.957 gld., na Koroškem 1.747krat za 405.744 gld., na Kranjskem 1.503krat za 486.093 gld., na Primorskem 4.102krat za 1.492.767 gld., v Dalmaciji 578krat za 88.764 gld. Število vložnikov je naraslo za 5.181 oseb v varčevalnem, 158 v čekovnem, 195 v nakazničem oddelku. V prometu nahaja se 1.008.756 vložnih, 24.636 čekovnih, 10.866 rentovnih knjižic, zadnje so vredne 18.906.930 gld. Urad je vložnikom na željo kupil in odposlal vrednostnih papirjev za 23.786.585 gld. Od 12. januarja 1893, ko je zavod začel poslovati, pa do dne 30. junija letos se je po državi vložilo 67.110.548krat v skupnem znesku za 7.927.300.545 gld. 19 kr., a vrnilo 18.661.393krat skupaj za 7.844.277.925 gld. 82 kr., tako je zadnji dan minolega meseca v blagajnici bilo čistih 83.022.619 gld. 37 kr. Svojo knjižico je izgubil neki vložnik v Trstu in pa pri sv. Vidu ob Zili, prva velja 230 gld. 68 kr., druga 1 gld. V juniju se je 106 vložnikov oglasilo z naznanilom, da so prišli ob svojo knjigo-vložnico. Po našem ozemlju so novo pošto z nabiralnico dobili kraji: Hraše pri Postojini, Skofljica pri Ljubljani, Gorica (kolodvor), Zaga pri Boleu, potem v Dalmaciji: Betina, Morter, Zdrelec. Neuradni del okrožnice objavlja črtice o poštni hranilnici na Ogerskem, Francoskem, Italijanskem, Nizozemskem, Švedskem.

Društva.

(Bralno društvo v Kostanjevici.) Vabilo k veselici, katero priredi bralno društvo v Kostanjevici v nedeljo dne 15. julija 1894 na vrtu gostilne „pri Maroku“. — Vspored: I. Petje. 1. Pavlinovič: „Ustaj“, mešani zbor. 2. Jenko: „Na morju“, moški zbor. 3. Gerbič: „Bučelar“, mešani zbor. 4. Ipavc: „Planinska roža“, moški zbor z baritonoslo. 5. Vilhar: „Lahko noč“, mešani zbor. 6. Hajdrih: „Mladini“, moški zbor. 7. Gerbič: „Lovska“, mešani zbor s spremljevanjem rogov. II. Tombola. — Vstopnina za ude in neude za osebo 20 kr., za obitelj 40 kr. — Začetek točno ob 6. uri popoldne. — K obilni udeležbi vabi najljubše odbor.

(Petindvajsetletnica učiteljskega društva za ptujski okraj.) V nedeljo dne 1. julija praznovalo je to šolsko društvo v prostorih „Narodnega doma“ v Ptujju po programu svojo petindvajsetletnico. Z upravičenim ponosom trdimo, da je bila ta veselica glede godbe in petja jedna med prvimi, kar se jih je kdaj priredilo v starodavnem Ptujju. To ni naše osebno mnenje, nego trditve in izrečno priznanje častitega gospoda strokovnjaka iz Maribora, ki se je kaj laskavo in pohvalno izrekel po končanem koncertu in doigranej opereti rekoč, da bi bili celo Dunajčanje na tak sijajen uspeh ponosni. Po lepej krščanski navadi: „Z Bogom začni vsako delo!“ smo tudi mi pričeli slavnost z daritvijo sv. maše v minoritski cerkvi. Ob pol eni imel bi biti skupni obed, ker pa se ni do določenega dne, 28. junija, oglasilo dostojno število udeležencev, in je več učiteljev organizator ob tej uri bilo zadržanih, opustil se je v zadnjem hipu skupen obed, in se je navadno kosilo pripravilo za takšne povabljenе tuje goste, ki so želeli v „Narodnem domu“ kositi. Ob peti uri popoldne bilo je prostrano dvorišče „Narodnega doma“ prenapolnjeno občinstva brez razlike stanu, zlasti nas je častita duhovščina in lepem številu blagovolila počastiti. Na dvorišču bil je postavljen krit oder, katerega so spretno roke dobro znane gđ. učiteljice iz ptujske okolice na predvečer okusno in lepo z zelenjem ovile in s cveticami okrasile. Po prihodu osebne vlaka iz Ormoža, ki je lepo število dragih gostov pripeljal, pričel se je tridesrti na šest slavnostni koncert. Godbo priskrbel je oddelek vrlobore ptujske mestne godbe in nekateri učitelji, pevske točke pa, moške in mešane zборе, izvajali so učitelji in učiteljice iz ptujskega okraja s sodelovanjem gg. Porekarja in Šabca s Huma pri Ormožu. Vse godbene in pevske dele vodil je kaj spretno g. Karol Zupančič iz ptujske okolice, čigar neumor-

nemu prizadevanju in energičnemu delovanju se je zahvaliti, da se je sploh ta slavnost priredila in tako nepričakovano sijajno uspela. Vsaka godbena in pev-ska točka sprejela se je z burnim ploskanjem, ven-dar najbolj ugajali so mešani zbori, ki so se morali vsled laskavega priznavanja in viharne odobra-vanja vsi ponavljati. Kaj pa tudi ne! Saj ste nasto-pali med drugimi vrliimi pevkami uzorni sestri, učiteljici M. in A. St. Kdor poslušate te krasne, zvonke glasove, nehoti se mu jasne besede Virkove: „Lepo kot angelji, v cvetju nedolžnosti, sladko prepeva slo-vensko dekle“. Pozdrav g. predsednika, slavnostni govor, kakor vse poznejše krasne in vduševljene na-pitnice izražale in povdarjale so jedino pravo in zdravo postopanje pri vzgojevanju in podučevanju slovenske mladine: prijateljsko, složno in skupno delovanje častite duhovščine in učiteljstva. Slovensko mladež versko-nravno vzgojevati na podlagi materi-nega jezika, je in bode končni namen obeh stanov. Najsijajnejši del vse slavnosti pa je bila brez dvoma izborna predstava izvirne operete „Tičnik“. Vse pred-stavljanje je bilo tako živahno, naravno in neprisi-ljeno, vse petje tako mило-krasno, da je bilo občinstvo zares vzradoščeno in očarano. Resnično smo bili v zadregi, kateri izmed vaju ljubkih igralc Lju-boslavi ali Zorinki, bi priznali prednost in podarili zasluženi venec — zatorej smo ga poklonili obema. Gospod Poljanec izkazal se je kot izbornega igralca, ki umé poslušalce s svojim simpatičnim baritonom v hipu pridobiti, šegavi Zelenkovič pa je občinstvo, kakor smo pričakovali, s svojim tenorjem in zdravim humorjem zabaval po stari že znani navadi. Zares, to je bil časten, slaven dan za učiteljstvo ptujskega okraja. Prisrčna hvala vsem sodelovalcem in sodelo-valkam!

Telegrami.

Potresi na Turškem.

Carigrad, 13. julija. Včeraj ob štirih popoldne je bil zopet močen potres. Prebi-valstvo je z nova vznemirjeno. Začenja za-puščati hiše, prodajalnice so zaprte. Kolikor se dosedaj vé, je 110 ljudi ubitih. Škoda se še ceniti ne more. Velik del javnih po-slopj je poškodovanih. Mnogo ste trpeli pa-lači vojnega in finančnega ministerstva. Brzjavno pisarno so začasno premestili v mestno gledališče. V Peri so se štiri hiše podrle, več je hudo poškodovanih, mej dru-gimi poslopje tobačne režije. Po došlih po-ročilih je potres napravil mnogo škode v Angori, močno se je treslo v Koniji, ali škode ni veliko. V Jalovi se je podrla več hiš, več oseb je mrtvih ali poškodovanih. Anatolske železnice je poškodovano do 480 kilo-metrov.

Carigrad, 12. julija. Danes se potres ni več čutil, in misli se, da je končan. Pre-bivalstvo je še vedno prestrašeno. Iz raz-va-lin na Velikem bazarju izvlekli so več ra-njencev. Zdravniško šolo je potres včeraj popolnoma uničil, bogoslovno šolo pa močno poškodoval. Vse škode je 1.500.000 turških funtov. Seli Galateria in St. Stefano ste po-polnoma uničeni. Tudi v Drinopolju in Smirni se je čutil potres.

Štrajki v Ameriki.

Vashington, 12. julija. Vlada misli, da se je štrajk ponesrešil. Senat je vsprejel re-solucijo, v kateri odobrava Clevelandovo od-ločno postopanje.

Chicago, 12. julija. Splošni štrajk se je ponesrečil, taka se kaže. Vlaki vozijo, vo-jakom se delavci ne ustavljajo. Neki vlak, ki peljal v San Francisco, so vrgli s tiru in

je padel v reko. Štrajkovi so pri tem ustre-lili kurjača in 3 vojake.

Ischl, 13. julija. Cesar je semkaj prišel.

Zagreb, 12. julija. Hrvatski sabor se je danes otvoril. Predsednik Gjurgjević je pozdravil poslance, spominjajoč se Carnota in v imenu sabora obsojujoč hudodelstvo.

Črnovice, 12. julija. V Wiszenti pri Wisnici je danes začelo goreti ob 2. uri po noči. Zgorelo je 20 hiš. Veter je zanesel ogenj v Wisnico, kjer je zgorelo pet hiš Škode je kaci 30.000 gld.

Toplice, 12. julija. Poročila, da so tukaj zaprli nekega anarhista, niso resnična. Za-prli so le nekega Riessa, katerega je iskala kameniška policija zaradi izneverjenja 500 mark.

Barcelona, 12. julija. V pravdi zaradi anarhističnega napada v licejskem gleda-lišču je priznal Salvador, da je vrgel bombo. Prat in Afaro trdita, da sta nedolžna.

Barcelona, 12. julija. Anarhista Sal-vadorja obsodili so na smrt.

San Sebastian, 12. julija. Kraljeva rodbina je semkaj prišla in jo je prebivalstvo naudušeno pozdravljalo.

Rim, 12. julija. Romanin Sacar je ime-novan državnim podtajnikom v ministerstvu javnih del.

Berolin, 12. julija. Po došlih poro-čilih iz Varšave so obsodili 160 oseb zaradi demonstracij ob stoletnici varšavske vstaje v pregnanstvo v Sibirijo od 2 do 5 let. 80 oseb so oprostili.

Gdansko, 12. julija. Od 8. t. m. do danes se je mej brodarji od Brahenmüde do Gdanskega na Visli konštatovalo šest slu-čajev kolere, mej njimi dva s smrtnim iz-idom.

Amsterdam, 12. julija. Sin lomboškega sultana se je umoril. Ultimatum se je vspre-jel, in ekspedicija, ki se je bila odposlala v Lombok, se je nazaj poklicala.

London, 12. julija. Po poročilih s Koree je vsa trgovina prenehala. V Soulu je 6000 japonskih vojakov. Cesto, ki pelje proti kitajski meji, so tudi zaseli vojaki. Go-vori se, da Japonski poslanik sili korejskega kralja, da naj več ne priznava kitajske vr-hovne oblasti, kralj se pa sklicuje na po-godbo.

Umrli so:

11. julija. Marija Kosmač, knjižničarjeva vdova, 81 let, Mestni trg 17, vodenica.

V bolnišnici:

10. julija. Františka Pucelj, kajzarjeva hči, 2 leti, me-ningitis. — Marka Erjavc, gostač, 74 let, črevesni katar. — Franc Terlep, gostač, 77 let, starostna oslabelost.

Tuji.

11. julija.

Pri **Slonu**: Deutsch, Oesterreicher, Glück, Hofbauer, Eisenschütz z Dunaja. — Rosenberg, Kaufmann, Weishaar, Hoyos z Reke. — Bettlheim iz Vel. Kaniže. — Heller iz Bu-dimpešte. — Bubak, Atillio iz Trsta. — List iz Gradca. — Wind iz Prage. — Rak iz Barcz-a. — Hadung iz Radeč. — Popper iz Celovca.

Pri **Maliču**: Tvaroch, Ruprich, Kislinger, Heems, Weill Klein z Dunaja. — Riegler z Reke. — List iz Gradca. — Kronavetter, dr. Cavazzani iz Trsta. — Perko iz Šmarij. — Pécasso iz Zadra. — Gyula z Ogerskega. — Krajnik s Če-

škega. — Križ iz Pulja. — Mallner iz Trbovelj. — Weber iz Starega Trga. — Rohrmann iz Novega Mesta. — Fechter iz Reichraming-a. — Guerra iz Zatičine.

Pri **Južnem kolodvoru**: Goljevšek iz Gorice. — Eberle iz Trsta. — Schaffer iz Celovca. — L. vitez Potošnjak iz Pulja. — Grasser z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: Ana Spretaler iz Trebnjega. — Häusermann iz Trziča.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	732.5	25.4	sl. zapad	jasno	
12. u. pop.	732.0	20.6	sl. zapad	"	0.00
9. u. zveč.	733.3	17.2	"	"	

Srednja temperatura 21.1°, za 2-3° nad normalom.

Proglazenje mrtvim.

Na prošnjo Kat. Colnar iz Novega Mesta in Polone Kotnik iz Št. Mihela radi preminulosti Franceta in Ma-tije Kotnika iz Derganjega Sela, ker že 30 let o obeh ni duha ni sluha; prvi je bil kot rudokop na Štajerskem, drugi drvar na Hrvaškem. Natančneje vesti o obeh kuratorju K. Zupančiču ali pa okrožnemu sodišču v Novem Mestu do 1. avgusta t. l.

Konkurz.

C. kr. okrožno kot trgov. sodišče proglašja trgovski kon-kurz na imenje (premično in nepremično) Ivana Rabuse, vknjiž. trgovca v Kostanjevici. Konkurni komisar je okr. sodnik Mih. Novak v Kostanjevici, upravnik imovine notar Aleks. Hudovernik ondu. Shod upnikov je dne 20. julija; terjatvena zglasila do 1. septembra in likvidacijski rok dne 21. septembra t. l.

Pridna prodajalka

za prodajalnico mešanega blaga na Štajer-skem, večša slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, se išče.

Kje, pové upravništvo.

374 3—3

Izvirnik: Giesshübl-Puchstein, zdravilno kopalnišče pri Karlovih varlih. Prospekti zastoj in franko.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
kot zdravilni vrecel že stoletja znana v vseh boleznih sapnih in prebavnih organov, pri protinu, žledodnem in mehurnem kataru. Izvrstna za otroke, prebolele in mej noseč (I.) nostjo. 51 24
Najboljša dijetetična in osvežujoča pijača.
Henrik Mattoni, Karlove vari in na Dunaju.

Tovarniško zalogo
šivalnih strojev
in
pristrojev
za vozarenje
ima
IVAN JAK
v Ljubljani, Dunajska cesta 13.
Centki zastoj in franko.

Dunajska borza.

Dne 13. julija.	Dne 12. julija.	
Skupni državni dolg v notah	98 gld. 15 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.
Skupni državni dolg v srebru	98 " 05 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 15 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97 " 90 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron
Ogerska zlata renta 4%	121 " 45 "	Tisine srečke 4%, 100 gld.
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	95 " 15 "	Dunavske vravnave srečke 5%
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1000 " — "	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878
Kreditne delnice, 160 gld.	351 " 40 "	Posojilo goriškega mesta
London vista	125 " 15 "	4% kranjsko deželno posojilo
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 " 35 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%
20 mark	12 " 26 "	Prioritetne obveznice državne železnice
20 frankov (napoleonondor)	9 " 95 1/2 "	" " južne železnice 3%
Italijanski bankovci	44 " 65 "	" " južne železnice 5%
C. kr. cekini	5 " 92 "	" " dolenskih železnice 4%

Kreditne srečke, 100 gld. 196 gld. 50 kr
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld. 140 " — "
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld. 18 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld. 22 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld. 70 " — "
St. Genois srečke, 40 gld. 70 " 50 "
Waldsteinove srečke, 20 gld. 47 " — "
Ljubljanske srečke 24 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. 156 " — "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v. 3022 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld. 496 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr. 105 " 50 "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba 74 " 50 "
Montanska družba avstr. plan. 81 " 80 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld. 166 " — "
Papirnih rubljev 100 134 " — "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobika.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.